Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΚΡΙΤΟΣ

Μηνιάτικη ανεξάρτητη ηλεκτρονική-αδέσμευτη έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 1 Μάρτιος 2019

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

του Πάνου Καπετανίδη

Αγαπητοί αναγνώστες. Στο **130ο** τεύχος του περιοδικού **«Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΜΑΣ»**, μετά την κάθετη διαφωνία μου με την ψήφιση της λεγόμενης «**Συντακτικής Επιτροπής**», σας είχα προϊδεάσει ότι εγώ και οι στενοί συνεργάτες μου θα είμαστε παρόντες, συνεχίζοντας την εκδοτική-ενημερωτική εργασία, μέσα από μια άλλη, αδέσμευτη και ανεξάρτητη ηλεκτρονική έκδοση, ώστε να μην χαθεί η επαφή που έχει δημιουργηθεί μεταξύ μας, σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης.

Όλα αυτά είχαν μία αρχή.

Την προηγούμενη διετία, έγινε σε βάρος μου, με την ιδιότητα του Προέδρου του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, ένα λυσσαλέο «μπούλινγκ» από αποστασιοποιημένα πρώην μέλη αλλά και μη μέλη.

Παρόλο που έγινε μια καλοπροαίρετη προσπάθεια να εντοπιστούν προβλήματα και αν ήταν δυνατόν να λυθούν, αυτό δεν έγινε κατορθωτό. Αντίθετα μάλιστα έσπειρε και στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. ένα είδος καχυποψίας και παρά την ομόφωνη επανεκλογή μου στο αξίωμα του Προέδρου, αυτό το «μπούλινγκ» άφησε τα στίγματά του.

Ο πρόσφατος θάνατος του **Μιχάλη Ιερωνυμίδη,** φίλου μου για αρκετά χρόνια και με πρόταση δική μου **Επίτιμου Μέλους του Σωματείου**, πρέπει να προβληματίσει εχθρούς και φίλους.

Θα σας εξομολογηθώ ότι, με τον εκλιπόντα πλέον Μιχάλη, τα τελευταία χρόνια δεν είχαμε τις καλύτερες σχέσεις. Βεβαίως, είναι χωρίς νόημα πλέον να ανακαλυφθούν ή να αποκαλυφθούν οι λόγοι για τον κλονισμό της προηγούμενης καλής μας σχέσης. Επιγραμματικά, θα πω ότι ασήμαντα θέματα δημιουργούν απρόσμενες εντάσεις μεταξύ δύο ανθρώπων, που αν μη τι άλλο αγαπούσαν την τέχνη του Καραγκιόζη.

Ένα είναι σίγουρο: Πως η ζωή μας είναι τόσο σύντομη και ότι ο θάνατος εμφανίζεται τόσο απρόσμενα, ώστε να μην προλάβουν δυο άνθρωποι, που έχουν μια διένεξη, «να τα βρούνε». Να ζητήσει ο ένας από τον άλλο την απαραίτητη συγνώμη και να λυθούν οι παρεξηγήσεις.

Ακόμα πιο σίγουρο είναι ότι ποτέ δεν φταίει μόνο ο ένας.

Θα εξομολογηθώ ακόμα ότι παρόλο που υπήρξα μέλος σε κόμματα, ποτέ δεν ήμουν υποχείριό τους. Πάντα υπερασπιζόμουνα τη δική μου άποψη, και ποτέ δεν νόθευσα τη βαθιά μου πίστη στην ιδέα της Δημοκρατίας και της Ελευθερίας. Και είμαι πια, (δυστυχώς), σε ηλικία που δεν μπαίνω σε καλούπια. Είμαι υπέρ του **ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ το ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ.**

Για τούτο προέκυψε **ο «Καραγκιόζης ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΟΣ».**

Ο **«ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΟΣ»** δεν είναι κίνηση αντιπερισπασμού, δεν είναι «γινάτι». Είναι τρόπος ζωής! Είναι τρόπος έκφρασης.

Ο «Αλογόκριτος» δεν ισχυρίζεται ότι «Ο Καραγκιόζης μας», όταν βγάλει τεύχος 131, θα είναι «λογοκριμένο». Απλά λέει ότι είναι πολύ ευρύχωρος να χωρέσει στην αγκαλιά μιας, όπως την αποκαλείτε, «συντακτικής επιτροπής».

Ο «**Καραγκιόζης Αλογόκριτος**», με μοναδικούς **δύο** κανόνες δεοντολογίας: α) τον αλληλοσεβασμό και β) τη μη εριστική-υβριστική γλώσσα, καλεί όποιους επιθυμούν να γράψουν τη γνώμη τους, την άποψή τους, την καλοπροαίρετη κριτική τους, ένα σατιρικό κείμενο, ένα κόμικ, μια γελοιογραφία, να στείλουν τη συνεργασία τους στο e-mail:

panoskap@hotmail.com

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΚΡΙΤΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ: Πάνος Β. Καπετανίδης
Τηλέφωνο: 210 46 16 664
Διόρθωση κειμένων:
Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης
Εξώφυλλο:
Άγγελος Αλιμπέρτης

«Το Καραγκιοζικόν»

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

Η συμβολική διάσταση του Καραγκιόζη προκύπτει, σύμφωνα με ορισμένες απόψεις, από την ετυμολογία και την ερμηνεία του ονόματός του: **«Καραγκιόζης»** *(Karagöz< από τις τούρκικες λέξεις Kara= μαύρος + Göz= μάτι)* σημαίνει **Μαυρομάτης**. Η λέξη αυτή, όμως, κατά τον **Μίμη Μόλλα** και από την εποχή της αρχαιότητας, δήλωνε πάντοτε τον έξυπνο και σοφό άνθρωπο, δηλαδή τον ***«έχοντα μέλαν όμμα»*** που δεν βλέπει με τα φυσικά μαύρα μάτια του αλλά με το νου του. Το ίδιο σημαίνει και το όνομα **«Αίσωπος»**, καθώς ***«Αίσωπος= αίθω-ωψ.*** (...) **Και Καραγκιόζ ίσον μαυρομάτης- Αίσωπος»**, σύμφωνα και πάλι με τον Δημήτρη Μόλλα!

Ο «**Πρόλογος**» των παραστάσεων του οθωμανικού Θεάτρου Σκιών αποδεικνύει την ανωτέρω θεωρία, μέσα από τα θρησκευτικά ποιήματα και τους φιλοσοφικούς (μη κωμικούς) διαλόγους του Karagöz και του Hacivat *(βλ. Μυστακίδου Αικατερίνη, Karagöz: Το Θέατρο Σκιών στην Ελλάδα και στην Τουρκία, εκδ. Ερμής, Αθήνα 1982, σ. 86-88)*: ***«Κοίτα Σοφέ, με τα μάτια σου, τα μάτια που ψάχνουν την αλήθεια. Και κράτα τους ουρανούς, όπου η σκηνή του Θεάτρου Σκιών έχει στηθεί. Κοίτα το θέαμα που ο δάσκαλος του θεάματος της Οικουμένης παίζει μπροστά σας. Πίσω από τη σκηνή, που έχει αυτός δημιουργήσει. Είναι αυτός που δίνει στις φιγούρες, τους σωστούς τους ρόλους. Και κάνει την καθεμιά να μιλάει με λέξεις και τρόπους που της ταιριάζουν. Κοίτα, όλες αυτές οι φιγούρες δεν είναι παρά περαστικές σκιές. Και είναι η οργή ή η ομορφιά του Θεού που διακρίνεται μέσα από αυτές. Κοίτα αυτό το θέαμα και μην τολμήσεις να ξεχάσεις ότι αυτός που το δημιούργησε, με την ίδια ευκολία μπορεί και να το καταστρέψει και αυτό που απομένει για πάντα, είναι ο εαυτός του μόνο»***.
Οι παραπάνω απόψεις ολοκληρώνονται με μία ακόμα σύνδεση, που γίνεται ανάμεσα στον Καραγκιόζη με τον παραμυθά της Ανατολής **Νασρεντίν Χότζα**. Ρωτήσανε, μάλιστα, κάποτε τον Χότζα για μία διένεξη και για το ποιος από τους δύο αντίδικους έχει δίκιο, σε ένα δικαστήριο:

- Εγώ έχω δίκιο, φώναζε ο πρώτος αντίδικος.
- Έχεις δίκιο, απάντησε ο Χότζας.
- Όχι, εγώ έχω δίκιο, φώναζε ο δεύτερος αντίδικος.
- Έχεις δίκιο, απάντησε ξανά ο Χότζας.
- Μα δεν γίνεται να έχουν και οι δύο δίκιο, αντέτεινε ο γραμματέας.
- Και εσύ έχεις δίκιο, επιβεβαίωσε και το γραμματέα του ο Χότζας.

Με τα δεδομένα αυτά λοιπόν, οι διάλογοι του Καραγκιόζη και του Χατζηαβάτη, που θα ακολουθήσουν στα επόμενα τεύχη, θα βρίσκονται κοντά στη λογική ενός θυμόσοφου Καραγκιόζη, ο οποίος δίνει έμφαση πρώτα στην αναζήτηση και την εύρεση της αλήθειας και δευτερευόντως στο ευφυολόγημα. Ενδεικτικοί τίτλοι αυτών των διαλόγων: ***«Οψόμεθα εις Φιλίππους», «Νεανίας χωρίς προσωπικότητα», «Φαρισαίοι», «Σηψαιμία», «Παλαιό Ημερολόγιο», «Κοτσιφάκι», «Ο Λογοκριτής», «Ο Συνασπισμός».***

«ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΗ»

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Κολλητήρι!

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Παρών, πατερούλη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπορείς, παιδί μου, να μου γράψεις ένα γράμμα; Ή ακόμη σε τσούζουν τα ματάκια σου; Βλέπεις, έχω να γράψω γράμμα, από τότε που έκανα το γραμματικό!

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Μπορώ, πατερούλη. Σε ακούω και γράφω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Λοιπόν, γράψε:

«Αποστολέας, Καραγκιόζης ο σκέτος, άνευ θείου και φωσφόρου. Προς Αλέξη, το σκέτο, άνευ πλειοψηφίας και νομιμοποίησης!

Καλόπαιδο, Αλέξη, με την παρούσα πιστόλα μου, θέλω να σου πω πως από τότε που πήρες την εξουσία του σαραγιού, εγώ δεν διαμαρτυρήθηκα, βγαίνοντας στο δρόμο, για ό,τι και να έκανες…

Δεν βγήκα, όταν **το όχ**ι το έκανες **ναι!**

Δεν βγήκα, όταν ψήφιζες αλλοπρόσαλλους νόμους.

Δεν βγήκα, όταν θέλησες να ξεριζώσεις τα Θρησκευτικά και την Ιστορία από τα σχολεία.

Δεν βγήκα όταν βάπτισες, εσύ και οι όμοιοί σου, τους μαθητές ως φασίστες, επειδή έκαναν κατάληψη για την Μακεδονία! Ενώ εσύ έκανες κατάληψη για την Παλαιστίνη και την Νικαράγουα… και άλλα πολλά…

Βγήκα μόνο, λίγες μέρες πριν ψηφίσεις τη συμφωνία στη Βουλή, **για το ξεπούλημα του ονόματος της Μακεδονίας.**

Πήρα, λοιπόν, τα Κολλητήρια μου και με σημαιάκια στα χέρια, πήγαμε ειρηνικά να διαδηλώσουμε, μαζί με άλλους μπαμπάδες και παιδάκια, παππούδες, γιαγιάδες, κληρικούς, μικρούς και μεγάλους.

Πήγαμε να διαδηλώσουμε, για να σας καταστήσουμε παράνομους, αν τολμήσετε την ψήφιση της συμφωνίας των Πρεσπών.

Και εσύ τι έκανες; Μας έριξες χημικά δακρυγόνα, για να διαλύσεις αυτήν τη λαοθάλασσα, που σε έλεγχε. Βάζοντας σε κίνδυνο τις ζωές όχι μόνο των μεγάλων, αλλά τις ζωές μικρών παιδιών. Των παιδιών μας.

Σίγουρα σε έχουν πειράξει τα μοχίτος…

Λοιπόν, ξέρεις κάτι; Είσαι επικίνδυνος! Για την Ιστορία μας, για τα σύνορά μας, για τις οικογένειές μας, για την πίστη μας, για όλους τους Έλληνες, για την Πατρίδα μας.

Εγώ δεν έχω άλλη επιλογή από το να είμαι απέναντί σου.

Βέβαια, δεν θα είμαι μόνος μου. Θα έχω παρέα τους **Μεγαλέξανδρους, τους Κατσαντωναίους, τους Διάκους, τους Μποτσαραίους**, θα φωνάζω ***«αέρα»*** στα ελληνοαλβανικά βουνά και θα κάνω σαμποτάζ στους **Ναζί.**

Βλέπεις, έτσι έχω μάθει από τους Έλληνες καραγκιοζοπαίχτες. Στα σκοτεινά χρόνια, όταν τρέχαμε από χωριό σε χωριό και από πόλη σε πόλη, για να νικήσουν οι Έλληνες την ηττοπάθεια, θυμίζοντάς τους τα «κάστρα των θυσιών» των προγόνων τους.

Έτσι, θα πολεμήσω και τώρα **το φασισμό**… **Όποιο χρώμα και να έχει**. Και με όποιον τον εφαρμόζει.

Δυστυχώς, για σένα, σκέφτομαι! Και ξέρεις γιατί;

Γιατί είμαι νηστικός…

Με απεριόριστη νηστικομάρα,

Ζήτω η προδομένη Μακεδονία!»

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Καπετάν Λιμπερτάκης

«Η ΓΕΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ»

του Τάκη Μαζαράκη

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Η ΓΕΝΗΣΙΣ (sic) ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ» είναι ο τίτλος μιας χειρόγραφης παράστασης (έργου) του Θεάτρου Σκιών, του πολυγραφότατου καλλιτέχνη καραγκιοζοπαίχτη και κουκλοπαίχτη Απόστολου Καραστεργιόπουλου ή Τόλια (1896-1976).

Η παράσταση αυτή, μας διασώθηκε μόνο σε χειρόγραφη ψηφιοποιημένη μορφή, γραμμένη πιθανώς προπολεμικά και συγκεκριμένα ανάμεσα στα 1936 και 1940. Στο κείμενο της παραπάνω παράστασης εμφανίζονται τα βασικά πρόσωπα του μυθιστορήματος (Φυλλάδα) του Μεγάλου Αλεξάνδρου, εμπλουτισμένο με τις δύο κυρίαρχες και παλαιότερες φιγούρες του Ελληνικού Λαϊκού Θεάτρου Σκιών, τον Καραγκιόζη και τον Χατζηαβάτη. Ο πρώτος σαν ο έμπιστος υπηρέτης της Ολυμπιάδας και στη συνέχεια του Αλέξανδρου και ο δεύτερος σαν αγγελιοφόρος του βασιλιά Φιλίππου. Το χειρόγραφο κείμενο της παράστασης αυτής είναι μία ακόμη διασκευή του Ψευδοκαλλισθένη. Είναι ο Ψευδοκαλλισθένης διασκευασμένος για το Θέατρο Σκιών και αποτελεί τον τελευταίο κρίκο της χειρόγραφης παράδοσης του Ψευδοκαλλισθένη και συνάμα ο πειστικότερος μάρτυρας της ακατάπαυστης ζωντάνιας του μυθιστορήματος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τουλάχιστον μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1930 του 20ού αιώνα.

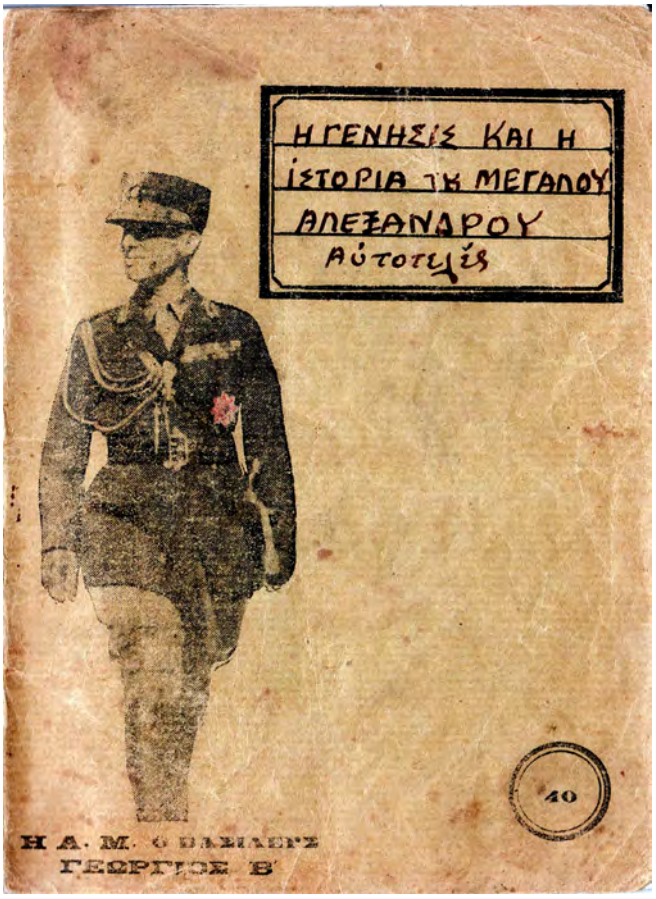

Η ιστορία του **Μεγάλου Αλεξάνδρου (356-323 π.Χ.)** και τα γεγονότα που ξετυλίχτηκαν με κέντρο την προσωπικότητά του ξεπερνάνε πολύ τα κοινά μέτρα. Βασιλιάς σε ηλικία είκοσι χρονών, εκστρατεύει, καταβάλλει μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα κάθε απόπειρα αντίστασης μέσα στον ελληνικό χώρο και ανακηρύσσεται στρατηγός-αυτοκράτορας όλων των ελληνικών δυνάμεων. Είκοσι δύο χρονών ξεκινά για την μεγάλη του εκστρατεία στην Ασία. Εικοσιπέντε χρονών έχει κατατροπώσει την Περσική Αυτοκρατορία. Η κυριαρχία του απλώνεται στην Αίγυπτο και στην Ασία και από την Μεσόγειο ως τον Καύκασο. Δεν σταματά εκεί. Διαβαίνει τον Όξο ποταμό (σσ. Αμού Ντάρια της κεντρικής Ασίας, που εκβάλλει στην λίμνη Αράλη) καθώς και τον ποταμό Ινδό και συνεχίζει με τις στρατιές του την καταπληκτική πορεία από νίκη σε νίκη για να εισβάλει τελικά, σε ηλικία τριάντα χρονών, στις Ινδίες, το μυθικό ακραίο βασίλειο του γνωστού τότε κόσμου. Τρία χρόνια αργότερα πεθαίνει κοσμοκράτορας. Εύκολα λοιπόν, μπορεί να φανταστεί κανείς τους θρύλους, που θα συσσωρεύτηκαν γύρω από μία τόσο έντονη και συζητήσιμη προσωπικότητα.

Η ιστοριογραφία για τον Αλέξανδρο αρχίζει κιόλας πριν το θάνατό του. Τέτοιες ιστορίες εύκολα πλάθονται και με τις συχνές επαναλήψεις σύντομα εξελίσσονται σε θρύλους και μυθιστορίες. Όλοι οι θρύλοι και μυθιστορίες του Αλέξανδρου τόσο στην Ελλάδα, όσο και στις άλλες χώρες έχουν ως αφετηρία ένα μυθιστόρημα γραμμένο στην Αλεξάνδρεια γύρω στα **300 μ.Χ.**, όπου σε αυτό συμφύρονται μαζί γνήσιο και φανταστικό υλικό. Δεν μας είναι γνωστό το όνομα του ελληνόγλωσσου αλεξανδρινού ανώνυμου συγγραφέα,

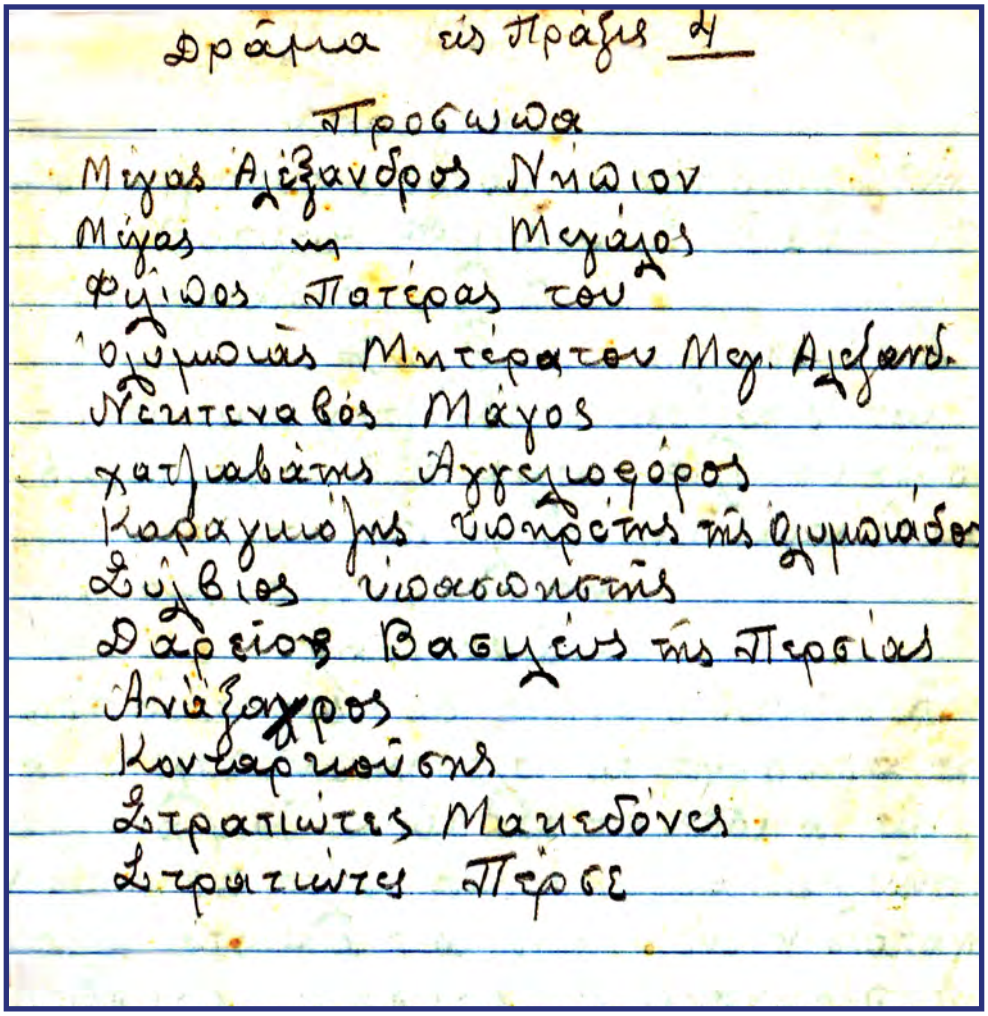
Δρᾶμα εἰς Πρᾶξις 4
Πρόσωπα
Μέγας Αλέξανδρος Νήπιον
Μέγας ... Μεγάλος
Φιλίπος Πατέρας του
Ὀλυμπιᾶς Μητέρα του Μεγ. Αλεξανδ.
Νεκτεναβός Μάγος
Χατλιαβάτης Αγγελιοφόρος
Καραγκιόζης Υπηρέτης τῆς Ὀλυμπιάδος
Σύλβιος Υπασπιστής
Δαρεῖος Βασιλεύς τῆς Περσίας
Ανάξαρχος
Κονταρκιούσης
Στρατιώτες Μακεδόνες
Στρατιώτες Πέρσε

που δανείστηκε διάφορες προφορικές, όσο και λογοτεχνικές θρυλικές διηγήσεις και τις έβαλε μέσα σε ένα ψευδοϊστορικό πλαίσιο, πλέκοντας έτσι κάποιο ομοιόμορφο σύνολο. Επικράτησε όμως το όνομα **Ψευδο-Καλλισθένης** εξαιτίας της λαθεμένης, σε μερικά μεσαιωνικά χειρόγραφα, απόδοσης του έργου στον ιστοριογράφο του **Αλέξανδρου**, **Καλλισθένη** τον **Ολύνθιο**. Το μυθιστόρημα αυτό μεταφράστηκε σχεδόν αμέσως μετά την συγγραφή του στα λατινικά και κατά τις αρχές του μεσαίωνα ή και αργότερα σε όλες τις άλλες ομιλούμενες γλώσσες του γνωστού κόσμου και είχε μεγάλη πολιτιστική επίδραση.

Οπωσδήποτε στο Βυζάντιο υπήρξε η πλουσιότερη παραγωγή στις γραπτές παραλλαγές-διασκευές του **Ψευδο-Καλλισθένη**. Όλα σχεδόν τα χειρόγραφα της ελληνικής παράδοσης για τον Αλέξανδρο προέρχονται από την βυζαντινή εποχή. Περισσότερα από είκοσι χειρόγραφα μας δίνουν ένα πεζό κείμενο του Μυθιστορήματος, μα διαφέρουν όλα μεταξύ τους. Οι αντιγραφείς των χειρογράφων αυτών αισθάνονταν απόλυτα ελεύθεροι να παραλείπουν, να διασκευάζουν, να προσθαφαιρούν επεισόδια και να ξαναγράφουν ολόκληρα χωρία εκσυγχρονίζοντας την γλώσσα. Έτσι παρουσιάζονται πέντε βασικές ομάδες διασκευών, που χαρακτηρίζονται με τα γράμματα **α, β, γ, ε,** και **λ**. Η διασκευή ε σώζεται μόνο σε ένα χειρόγραφο. Στη διασκευή ε στηρίζεται ένα υστεροβυζαντινό πεζό μυθιστόρημα του Αλέξανδρου, που αντιπροσωπεύεται από έντεκα χειρόγραφα γραμμένα όλα σε μία λαϊκότερη επεξεργασία του Μυθιστορήματος και στη δημοτική γλώσσα.

Ο οψιμότερος ανάμεσα στους γνωστούς άμεσους προγόνους της έντυπης Ιστορίας του Μεγαλέξανδρου είναι ένα χειρόγραφο της Μονής Μεταμορφώσεως των Μετεώρων *(αρ. 400)* χρονολογημένο ακριβώς στις **27 Ιουλίου**

1640 και που παραδίδει μια νέα διασκευή. Στη συνέχεια και περί τις τελευταίες δεκαετίες του 17ου αιώνα, γύρω στα 1680, μία νεώτερη παραλλαγή της ίδιας πεζής διασκευής, θα πάρει για πρώτη φορά το δρόμο για τα τυπογραφεία της Βενετίας και θα βγει σε εκατοντάδες και αργότερα σε χιλιάδες αντίτυπα. Το φτηνό αυτό λαϊκό βιβλίο, που πρωτοβγήκε από τα πιεστήρια της Βενετίας, η ***«Φυλλάδα του Μεγαλέξαντρου»*** όπως θα το αποκαλέσουν οι απλοϊκοί χρήστες του, με τις τουλάχιστον 46 εκδόσεις του *(από το 1680 περίπου ως λίγο μετά το 1926)*, μαρτυρεί την τεράστια δημοτικότητά του και την μεγάλη επίδραση που ασκούσε ως φορέας λαϊκής μορφώσεως κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και της παιδικής ηλικίας του νεοελληνικού κράτους. Μέχρι το **1926** και λίγο μετά, που τυπώθηκε η τελευταία λαϊκή έκδοση της Φυλλάδας, έχουν γίνει πολλές τροποποιήσεις στη γλώσσα, στο κείμενο και στους τίτλους.

Στο επόμενο τεύχος: Η Φυλλάδα του Μεγαλέξανδρου ***(Βίος, Πόλεμοι και Θάνατος αυτού)*** και ο καραγκιοζοπαίχτης **Απόστολος Καραστεργιόπουλος (Τόλιας)**

Μια άστοχη γελοιογραφία και ένα άστοχο πρωτοσέλιδο

Η Εφημερίδα των Συντακτών επισημοποιεί το «διαζύγιο» του Σύριζα με τους ΑΝ.ΕΛ. και παραλληλίζει τους τελευταίους με τους ήρωες του μπερντέ. Μας φέρνει στη μνήμη τις αρνητικές κριτικές του κλασικού βιβλίου «Αντικαραγκιόζης» του Σπύρου Κοκκίνη, ως μία άστοχη γελοιογραφία, που προσβάλλει τους ήρωες του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών. Το παράδοξο είναι ότι ο ξυπόλυτος ήρωας αντιμετωπίζεται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και από εφημερίδα διαφορετικής ιδεολογικής κατεύθυνσης. Όταν τονίζεται (και μάλιστα στην πρώτη σελίδα) ο χαρακτηρισμός «Καραγκιόζης» ενός πολιτικού, τότε θα έλεγε κανείς ότι, επί της ουσίας, η Δημοκρατία δεν διαφέρει από την Εφημερίδα των Συντακτών. Υποτίθεται ότι διαφωνούν ιδεολογικώς, αλλά στον ίδιο παρονομαστή και σε παρόμοια ατοπήματα καταλήγουν.

Μανωλάκης ο Βομβιστής

«ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ»

του Νίκου Φραγκόπουλου-Θεοδωρόπουλου

2009

Με το τέλος του χειμώνα και την αρχή της άνοιξης, στο μεταίχμιο αυτών των δυο εποχών ταξίδεψε για την γειτονιά των Αγγέλων σε ηλικία 64 ετών και μετά από μια άνιση μάχη πενήντα τριών ημερών με τον Χάροντα, η διαλεχτή διδασκάλισσα, δημοσιογράφος και μοναδική γυναίκα καραγκιοζοπαίχτης, μέλος του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών Σοφούλα Καλογερά (Θεοδωροπούλου)-Φραγκοπούλου.

Η Σοφούλα, όπως την φώναζαν όλοι όσοι την γνώριζαν, μεγάλωσε χορεύοντας από το πανί και ζωντανεύοντας μια παράδοση χρόνων με τις φιγούρες του Καραγκιόζη και άλλων ηρώων του Θεάτρου Σκιών. (…)

Ο πρόωρος θάνατος μιας τόσο δυναμικής, δραστήριας και δημιουργικής γυναικείας προσωπικότητας στέρησε την τέχνη και τα γράμματα. Το έργο αυτής και του Ντίνου Θεοδωρόπουλου θα το συνεχίσουν επάξια στο θέατρο που ίδρυσε και σε ολόκληρη την Ελλάδα, τα παιδιά της.

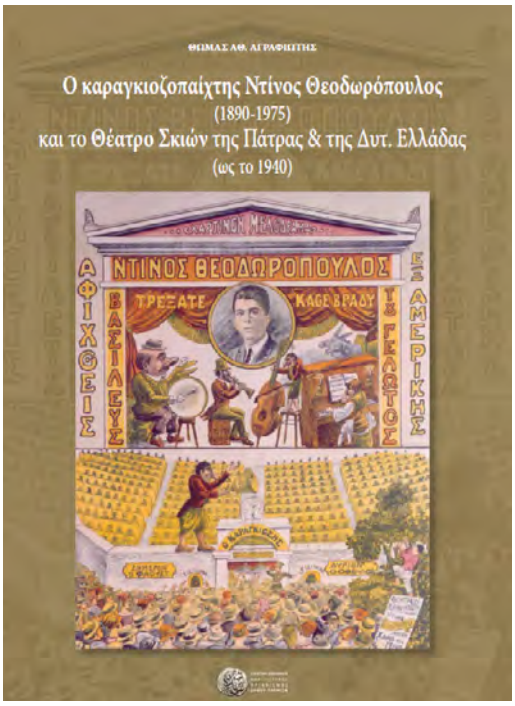

Η Σοφούλα θα παραμείνει αναλλοίωτη στην μνήμη εκείνων που την αγάπησαν και την εκτίμησαν. Η πορεία της στην ζωή και η διαδρομή της στον χώρο του Θεάτρου Σκιών χαράχτηκε με έντονα σημάδια, όπως έντονη και δραστήρια ήταν η ίδια. Το πέρασμα από τον χειμώνα στην άνοιξη ήταν για την Σοφούλα ένα ξαφνικό άλμα και ένα φτερούγισμα από τα πρόσκαιρα και εφήμερα στην γαλήνη και την αιωνιότητα.

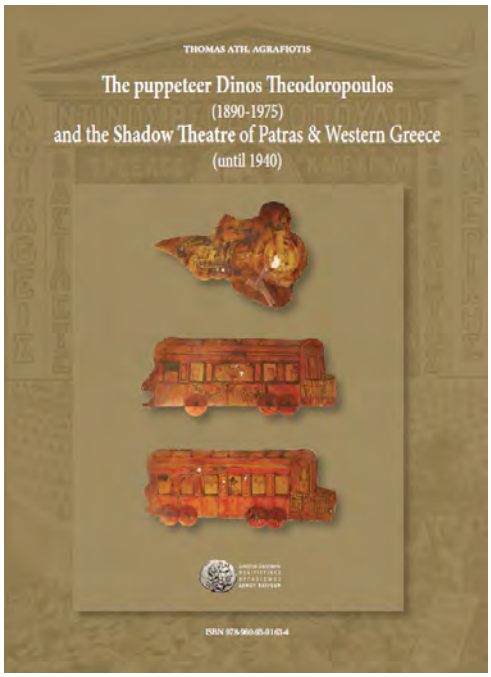

Καλό ταξίδι, Σοφούλα!

2019

Αγαπημένη μας μητέρα, γλυκιά μας Σοφούλα, πέρασαν 10 ολάκερα χρόνια από τότε που ταξίδεψες εκεί ψηλά για το μακρινό ταξίδι σου. Η απώλειά σου ακόμα αντηχεί στην ψυχή και την καρδιά μας… Σε αυτές τις λέξεις θέλουμε να σου πούμε πως μας λείπεις πολύ, πως σε σκεφτόμαστε συνέχεια και πως ξέρουμε ότι νοερά είσαι πάντα κοντά μας στις χαρές και στις λύπες μας… Να ξέρεις ότι παίρνουμε δύναμη από αυτά που μας δίδαξες, από τις ηθικές άξιες και από τα ιδανικά που μας έδωσες και ότι συνεχίζουμε το μεγάλο αυτό έργο της ιστορίας του Θεάτρου Σκιών που μας άφησες.

Στο μεγάλο αυτό αγώνα και στο μεγάλο σου όνειρο να εκδοθεί ένα λεύκωμα με την πολιτιστική κληρονομία που μας άφησες,

το οποίο δεν είχες την τύχη, γλυκιά μας μητέρα, να το δεις να εκπληρώνεται, μας βοήθησε και μας βοήθα ο φίλος σου και πολύτιμος φίλος μας, Θωμάς Αγραφιώτης, και τον ευχαριστούμε πολύ για αυτό.

Κλείνοντας, θέλουμε να σου πούμε πως:

Στο μακρινό ταξίδι σου, μητέρα, μην ξεχάσεις από το σπίτι μας ξανά μια μέρα να περάσεις…

Απ' τις πηγές σου πίνουμε και απ' την ψυχή σου ζούμε και πως θε ν' ανταμώσουμε μια μέρα καρτερούμε.

Τα παιδιά σου…

Από την αφιέρωση του βιβλίου για τον Ντίνο Θεοδωρόπουλο…

Σου αφιερώνουμε το βιβλίο τούτο, με όλη μας την αγάπη, ξέρουμε ότι ήταν ένα από τα μεγαλύτερα και ανεκπλήρωτα όνειρά σου, που επιτέλους, έστω και από εκεί ψηλά, που είσαι παρέα με τον πατέρα του Καραγκιόζη και πατέρα σου, Ντίνο, και όλους αυτούς που αγαπάς, το βλέπεις να παίρνει ζωή.

Σε ευχαριστούμε για όλα όσα έκανες για εμάς, για την ιστορία και την πολιτιστική κληρονομιά που μας άφησες, αλλά και άλλο τόσο για την Τέχνη του Θεάτρου Σκιών, που μας μύησες από τότε που γεννηθήκαμε.

Τα παιδιά σου…

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ «ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ»

Το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών πλησιάζει τα 100 χρόνια δράσης. Επειδή πιστεύω ότι το koutipandoras.gr το απαξιώνει (ίσως άθελά του) και μάλιστα σε τίτλο παραγράφου με τη φράση: «Δεν είναι λίγοι όμως οι καραγκιοζοπαίχτες που υποστηρίζουν στο koutipandoras.gr την απραξία του Σωματείου. Μάλιστα, κάνουν λόγο για ένα Σωματείο χωρίς Καραγκιοζοπαίχτες». Απαντάω λοιπόν ότι ένα Σωματείο δεν είναι ανάγκη να κάνει διαδηλώσεις και καταλήψεις δρόμων για να αποδείξει ότι διεκδικεί τον καλό και σωστό Καραγκιόζη, αλλά μπορεί με παραστάσεις, με συνέδρια και φεστιβάλ που διοργανώνει, να αποδείξει ότι υπάρχει και ο καλός Καραγκιόζης. Από την άλλη, επιχειρεί με τη δράση του να υποδείξει στους ακολουθούντες το μοναχικό δρόμο καλλιτέχνες, ότι ακόμα και στην περίοδο της κρίσης, υπάρχουν άνθρωποι που τους ενδιαφέρει το συλλογικό καλό και δεν την κοπανάνε, για να μην πληρώνουν τις συνδρομές τους.

Ευχαριστώ.

Πάνος Καπετανίδης, *Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών*

Το λινκ:

https://www.koutipandoras.gr/article/karagkiozopaiktis-ena-epaggelma-se-kindyno?fbclid=IwAR-2l5apGQn6MsYll5FA-8UZwtBi_tDxb--sA7iTFpMl7w8fBWYw8_IPfymg

28 Μάρτη: Παγκόσμια μέρα Θεάτρου Σκιών

Μήνυμα του Προέδρου
του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών
Πάνου Καπετανίδη

Η 28η Μαρτίου έχει καθιερωθεί ως η παγκόσμια ημέρα Θεάτρου Σκιών. Μια ημέρα που έχει συμβολικό περιεχόμενο, καθώς τιμάται το Θέατρο Σκιών τρεις ημέρες μετά την επέτειο της Επανάστασης των Ελλήνων κατά του οθωμανικού ζυγού (απ' όπου το ρεπερτόριο αντλεί πατριωτικό-θρησκευτικό θεματικό υλικό) και μια μόλις μετά την παγκόσμια ημέρα Θεάτρου. Η σπουδαιότητα του Θεάτρου Σκιών έγκειται στο γεγονός ότι εμφυσά μηνύματα, αξίες, αρχές και ιδανικά που διαπλάθουν το νου και την ψυχή, τη σκέψη, την κριτική ικανότητα και τη φαντασία γενεών και γενεών που γαλουχήθηκαν, ψυχαγωγήθηκαν και ανελίχθηκαν πνευματικά με τους ήρωες του μπερντέ. Την ημέρα αυτή, όπου παίζεται παράσταση Θεάτρου Σκιών, διαβάζονται, κάθε φορά, μηνύματα, που γράφουν οι ίδιοι οι καραγκιοζοπαίχτες ή εξέχουσες προσωπικότητες.

Μήνυμα του Προέδρου του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών Πάνου Καπετανίδη

Η νύχτα πλάγιασε τους ζωντανούς. Οι λάμπες άναψαν στις γειτονιές. Και να σου, ξεπρόβαλε ο κόσμος των σκιών. Οι ψηλότερες, μπροστά-μπροστά, αμίλητες, αγέρωχες. Είναι οι ψυχές των νεκρών. Από την Άπω Ανατολή. Ξωπίσω τους οι αραβικές και οι τούρκικες ψυχές. Κοντύτερες. Θολές σαν την ομίχλη.

Και τέλος οι ελληνικές-ηρωικές σκιές του 1821. Οι καπετάνιοι, οι μάρτυρες. Οι σκλάβοι, που λύσαν τα δετάρια τους και φτιάξαν το νέο λέφτερο γένος. Κι ανάμεσα στους καπετάνιους, ο Μέγας Βασιλιάς. Ο Αηγιώργης, μεταμφιεσμένος σε Μεγαλέξανδρο, να χτυπάει τα φίδια του λαού που τον τυραννάνε.

Ετούτες οι σκιές, για να ζωντανέψουν, θέλουν το μάστορα. Που θα τις πιάσει, θα τις στερεώσει πάνω στα μαρκούτσια και θα τις βγάλει στο φως. Και τότε θα γιορτάσουν. Τότε θα φωνάξουν, τότε θα σκίσουν το πανί να πεταχτούν όξω και να ενώσουν την καρδιά και τη φωνή τους με τους ζωντανούς. Χρόνια του μάστορα ετούτη η δουλειά. Πότε σε πόλεις, πότε σε χωριά. Πότε με μουλάρι ή με τραίνο. Με τρίκυκλο ή με γιώτα-χι. Στους καφενέδες, στις μάντρες, στους σινεμάδες, στις πλακόστρωτες πλατείες.

Και όποιος σηκώνει τις φιγούρες, πριν τις ακουμπήσει στο πανί, να συλλογιέται αν πράγματι έχει μπράτσα δυνατά, φωνή στεντόρεια. Αν έχει μνήμες δυνατές κι αν έχει κότσια. Γιατί οι γερόντοι που τους δίδαξαν την τέχνη, κοιτούν, κι οι ίδιοι σκιές, από ψηλά, με τις μουστάκες, τις μαγκούρες και τα ραβδιά ν' αρχίσουν να χτυπάνε όποιους από ξέμπαρκα ανόσια παρασταίνουν.

Μπορεί το ξεσκαρτάρισμα να αργήσει, μα ένα είναι σίγουρο. Πως τις σκιές τις ακουμπά, όποιος φοβάται. Όποιοι με λάθρο τρόπο πιάσαν στα χέρια τους σκιές- σκιές γενήκαν.

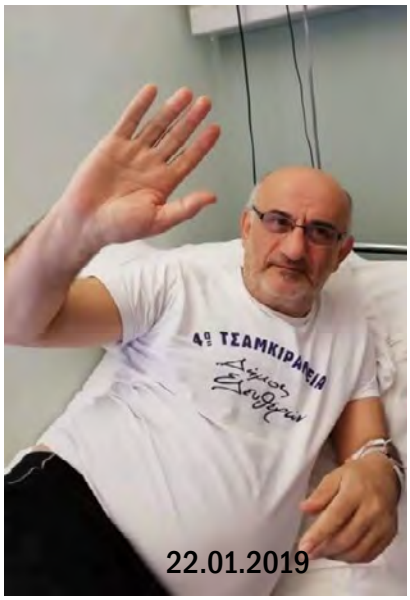

Ο Τάκης Βαμβακίδης τραυματίστηκε την ώρα της παράστασης

Άσχημα ήταν τα νέα για το γνωστό ηθοποιό και μέλος του Σωματείου μας, Τάκη Βαμβακίδη, ο οποίος έπαθε ρήξη μηνίσκου πάνω στο θεατρικό σανίδι, γεγονός που τον οδήγησε στο χειρουργείο. Ο Βαμβακίδης φέτος συμπρωταγωνιστεί μαζί με το hairstylist των celebrities, **Τρύφωνα Σαμαρά**, στην κωμωδία **«Γόβα… Παρθένα»** και μαζί με τους υπόλοιπους ηθοποιούς γυρνάνε την Ελλάδα. Ειδικότερα, το cast βρισκόταν στην Δράμα, λόγω της περιοδείας, και κατά τη διάρκεια της παράστασης, ο Τάκης μας τραυμάτισε το πόδι του. Δυστυχώς δεν πήγε αμέσως στο γιατρό, καθώς θεώρησε ότι πρόκειται για ένα απλό χτύπημα και συνέχισε κανονικά το πρόγραμμα της περιοδείας.

Ο πόνος όμως έγινε αφόρητος και τελικά ο Τάκης Βαμβακίδης μπήκε στο νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης, όπου έκανε επέμβαση στον μηνίσκο. Παρέμεινε στο νοσοκομείο, ενώ αργότερα επέστρεψε στις επαγγελματικές του υποχρεώσεις με "βοηθητικό μέσον" (πατερίτσα), έως ότου αποκατασταθεί το πρόβλημα. Του ευχόμαστε **ΟΛΟΨΥΧΑ ΠΕΡΑΣΤΙΚΑ!!!**

«ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΙΕΚ ΠΑΤΡΑΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙ ΣΚΙΩΝ»

Με πολύ μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η επίσκεψη των σπουδαστριών βρεφονηπιοκόμων του δημόσιου ΙΕΚ Πάτρας στο "Περί Σκιών" το απόγευμα της **Τρίτης 22 Ιανουαρίου 2019.** Ο καραγκιοζοπαίχτης **Χρήστος Πατρινός,** στο φιλόξενο χώρο του, υποδέχτηκε τις σπουδάστριες και τις υπεύθυνες επικεφαλής καθηγήτριές τους, την κα **Κουστένη** και την κα **Κατριμπούζα**, έχοντας ετοιμάσει ένα πλήρες εκπαιδευτικό πρόγραμμα ενημέρωσής τους γύρω από την τέχνη του παραδοσιακού Θεάτρου Σκιών. Στην αρχή της εκδήλωσης, ο καραγκιοζοπαίχτης **Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης** έκανε μία εισαγωγική ομιλία για την τέχνη του Θεάτρου Σκιών στην εκπαίδευση, μιλώντας για τις αισθητικές και ιστορικές διαστάσεις της τέχνης του "Καραγκιόζη" και για την αρτιότερη δυνατή οπτική γωνία κατανόησης αυτού του λαϊκού ήρωα, με ιδιαίτερη έμφαση στην ιστορία του πατρινού Καραγκιόζη και στον παιδαγωγικό ρόλο του. Στη συνέχεια, ο **Χρήστος Πατρινός** μίλησε για την έννοια της φιγούρας (τρόπος κατασκευής, τρόπος βαψίματος κτλ.), δείχνοντας ενδεικτικά είδη φιγούρας από όλα τα υλικά (δέρμα, σκαλιστό χαρτόνι, πλαστικό κτλ.). Μίλησε, επίσης, για την τέχνη της υποκριτικής και της μίμησης, όπως επίσης και για την τεχνική της αλλαξοφωνίας. Στο τέλος, παρουσίασε και μία σύντομη παράσταση Καραγκιόζη, ενώ οι σπουδάστριες είχαν την ευκαιρία, πριν αποχωρήσουν, να μπουν και στο "άβατο" του μπερντέ, ώστε να μυηθούν και στον τρόπο με τον οποίο ο καραγκιοζοπαίχτης χειρίζεται στην πράξη τις φιγούρες του, πίσω από τη σκηνή, την ώρα της παράστασης. Η επιτυχία της εκπαιδευτικής αυτής εκδήλωσης οδήγησε στην ανανέωση της συνεργασίας του ΙΕΚ με το "Περί Σκιών" για την προσεχή άνοιξη και για ένα ακόμα πιο εξειδικευμένο εκπαιδευτικό σεμινάριο.

Διονύσης Μαμάσης (Πατρινός),
Υπεύθυνος επικοινωνίας
Περί Σκιών

«ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ "ΠΕΡΙ ΣΚΙΩΝ" ΜΕ ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ»

Την Τετάρτη 30 Ιανουαρίου το απόγευμα, στην εορτή των Τριών Ιεραρχών (σε μια χριστιανική γιορτή με οικουμενικό χαρακτήρα για την παιδεία, την αγωγή και την εκπαίδευση), πραγματοποιήθηκε στο «Περί Σκιών» η κοπή της πίτας για το νέο έτος. Ταυτόχρονα, γιορτάστηκαν τα πέντε χρόνια λειτουργίας του εργαστηρίου, κατά τα οποία ο καραγκιοζοπαίχτης Χρήστος Πατρινός έχει πραγματοποιήσει σημαντικό εκπαιδευτικό έργο πάνω στην τέχνη του Θεάτρου Σκιών και τη θεατρική αγωγή γενικότερα, παράλληλα με άλλες εκδηλώσεις (παραστάσεις, ημερίδες, ομιλίες κτλ.). Η εκδήλωση ξεκίνησε με ομιλία του καραγκιοζοπαίχτη Θωμά Αθ. Αγραφιώτη, πάνω στον οικουμενικό, χριστιανικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα αυτής της γιορτής, μέσα από τη σύνδεση του εορτασμού αυτού με το εκπαιδευτικό έργο του «Περί Σκιών». Μετά από την ομιλία, οι μαθητές και οι μαθήτριες των εργαστηρίων παρουσίασαν τις εκδηλώσεις, που ετοίμαζαν από καιρό (με θέμα τον ερχομό του νέου έτους) με πετυχημένα θεατρικά διαδραστικά δρώμενα και παραστάσεις Θεάτρου Σκιών, με πολύ μεγάλη επιτυχία, κλείνοντας με την παράσταση «Ο Καραγκιόζης νικητής του Πρωτοχρονιάτικου Λαχείου» από ένα νέο έργο του Χρήστου Πατρινού. Το έργο αυτό το παρουσίασε ο μεγαλύτερος σε ηλικία μαθητής των εργαστηρίων, ο οποίος καταχειροκροτήθηκε από τους θεατές και τους γονείς. Ο εορτασμός της ημέρας έκλεισε με την κοπή της πίτας για το 2019 από τον Χρήστο Πατρινό με τα παιδιά που κέρδισαν τα φλουριά, να παίρνουν για δώρο χειροποίητες φιγούρες, δίνοντας ευχές για μια δημιουργική νέα χρονιά με υγεία.

Διονύσης Μαμάσης (Πατρινός), Υπεύθυνος επικοινωνίας Περί Σκιών

«Ο Βασιλεύς των Ορέων»

του Ντίνου Θεοδωρόπουλου (απόσπασμα)

Ένα μικρό διαμάντι του νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών, αφιερωμένο στην **Σοφία Θεοδωροπούλου**, ακριβώς δέκα χρόνια από τότε που μας άφησε (Σάββατο Μεγάλης Αποκριάς, 28 Φεβρουαρίου 2009):

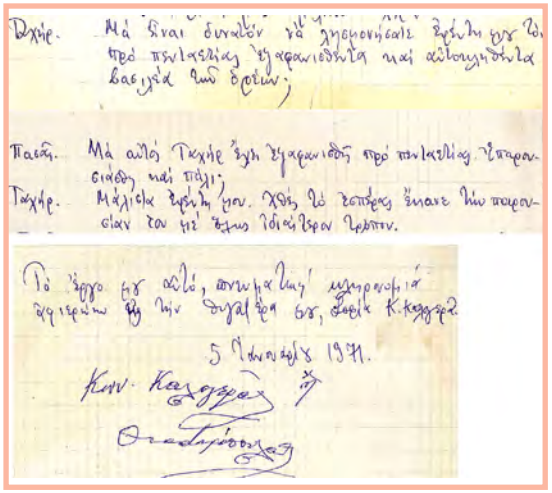

ΤΑΧΗΡ: *Μα είναι δυνατόν να λησμονήσατε, εφέντη μου, τον προ πενταετίας εξαφανισθέντα και αυτοκληθέντα βασιλέα των ορέων;*

ΠΑΣΑΣ: *Μα αυτός, Ταχήρ, έχει εξαφανιστεί προ πενταετίας. Επαρουσιάσθη και πάλι;*

ΤΑΧΗΡ: *Μάλιστα, εφέντη, μου. Χθες το εσπέρας έκανε την παρουσίαν του με όλως ιδιαίτερον τρόπον.*

Πατρίκιος

Μνήμη Μιχάλη Ιερωνυμίδη (1946-2019)

Θερινό Θέατρο Αιγάλεω "ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ" Εθνική Σκηνή Θεάτρου Σκιών, όπου απονεμήθηκε στον Μιχάλη Ιερωνυμίδη η τιμητική διάκριση του "Επίτιμου Μέλους" του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών

Τον αξέχαστο Μιχάλη Ιερωνυμίδη τον γνώρισα τον Σεπτέμβριο του 2006, στην Πάτρα, στους 3ους αγώνες ελληνικού Θεάτρου Σκιών, έξω από το Θέατρο «Απόλλων» επί της Πλατείας Γεωργίου.

Από την πρώτη στιγμή που μιλήσαμε, ήταν σαν να τον ήξερα. Όχι μόνο από τα βιβλία του για τα ηχητικά-οπτικά τεχνάσματα πίσω από τον μπερντέ, για τις επιστολές μαθητών και μαθητριών στον αγαπητό μας Καραγκιόζη, για τον αθηναϊκό Καραγκιόζη του Αντώνη Μόλλα, για τα Τραγούδια του Καραγκιόζη των αδερφών Καράμπαλη ή για το ιστορικό ένθετο των Επτά Ημερών της Καθημερινής για τον Καραγκιόζη, που έκλεισε είκοσι ολόκληρα χρόνια τον περασμένο Ιανουάριο.

Ήταν σαν να τον ήξερα, λόγω της γλυκύτητας, της αγάπης, της χαράς και της ευρυμάθειας, που τον διέκριναν. Ένα μήνα αργότερα, τον επισκέφτηκα και σε μια από τις υπέροχες εκθέσεις του για το παιδικό παιχνίδι στου Ζωγράφου, όπου περάσαμε μαζί ένα εξίσου υπέροχο και πολύτιμο δίωρο. Ευγενικός, καλόκαρδος, ίσως και ευκολόπιστος…

Από τότε τον συνάντησα ξανά, ελάχιστες φορές, μετρημένες στα δάχτυλα του ενός χεριού. Οι λόγοι πολλοί και δεν έχουν σημασία πια.

Ο Μιχάλης Ιερωνυμίδης πέρασε στην αιωνιότητα στα τέλη Γενάρη του 2019, όταν και συμπλήρωνε πια είκοσι χρόνια το ανωτέρω ένθετο της Καθημερινής, για το οποίο είχε τόσο πασχίσει και ο ίδιος.

Προτείνω και εύχομαι η αναμενόμενη ημερίδα του Π.Σ.Θ.Σ. για το Θέατρο Σκιών στην Εκπαίδευση να αφιερωθεί στη μνήμη του, όπως του αξίζει. Αιωνία του η μνήμη! Θα τον θυμόμαστε πάντα!

Θ.Α.

Τμήματα φωτογραφίας, από πρόσφατη δημιουργία για το κουκλοθέατρο (μοναδική στα χρονικά) σύγχρονου καραγκιοζοπαίχτη. Πρόκειται για ένα αριστουργηματικό έργο με πληρότητα, μεράκι και ουσία, το οποίο θα αποκαλυφθεί πλήρως στο επόμενο τεύχος.
Θ.Κ.

Σπηλιά από το έργο **«Ο Μέγας Αλέξανδρος και το καταραμένο φίδι»**.

Χρησιμοποιείται, περιστασιακά, και σε άλλα (κυρίως ηρωικά) έργα. Προπολεμική δημιουργία, που αποδίδεται σε παλιό καραγκιοζοπαίχτη. Το όνομά του στο επόμενο τεύχος.
Κ.Α.

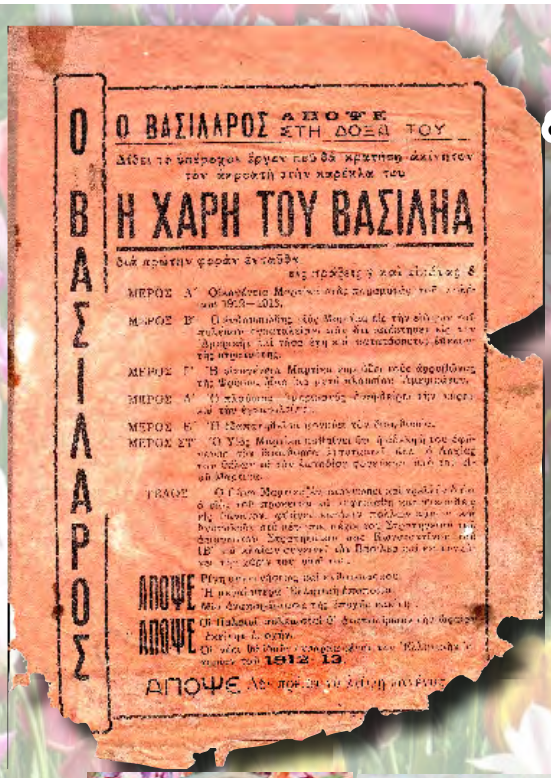

Μνήμη Βασίλειου Ανδρικόπουλου ή Βασίλαρου (1899-1979) & Μνήμη Σωτήρη Ασπιώτη (1926-1989)

Εκατόν είκοσι χρόνια από τη γέννηση του καραγκιοζοπαίχτη Βασίλειου Ανδρικόπουλου ή Βασίλαρου (1899) και σαράντα χρόνια από το θάνατό του (1979), σε ηλικία ογδόντα ετών. Μέλος της Τριανδρίας του Πατρινού Θεάτρου Σκιών: Μίμαρος-Βασίλαρος-Θεοδωρόπουλος, ο Βασίλαρος αναβάθμισε το δραματολόγιο του Καραγκιόζη, επιβάλλοντας και προάγοντας το Έντεχνο Θέατρο Σκιών.

Τριάντα χρόνια από το θάνατο του καραγκιοζοπαίχτη Σωτήρη Ασπιώτη, ο οποίος διακρίθηκε και ως κορυφαίος φιγουροποιός και κουκλοπαίχτης.

Πατραϊκός

Οδυσσέας Ανδρούτσος του Σωτήρη Ασπιώτη

Διατηρούν το "Άσυλο", αλλά δεν μηαίνουν μέσα...

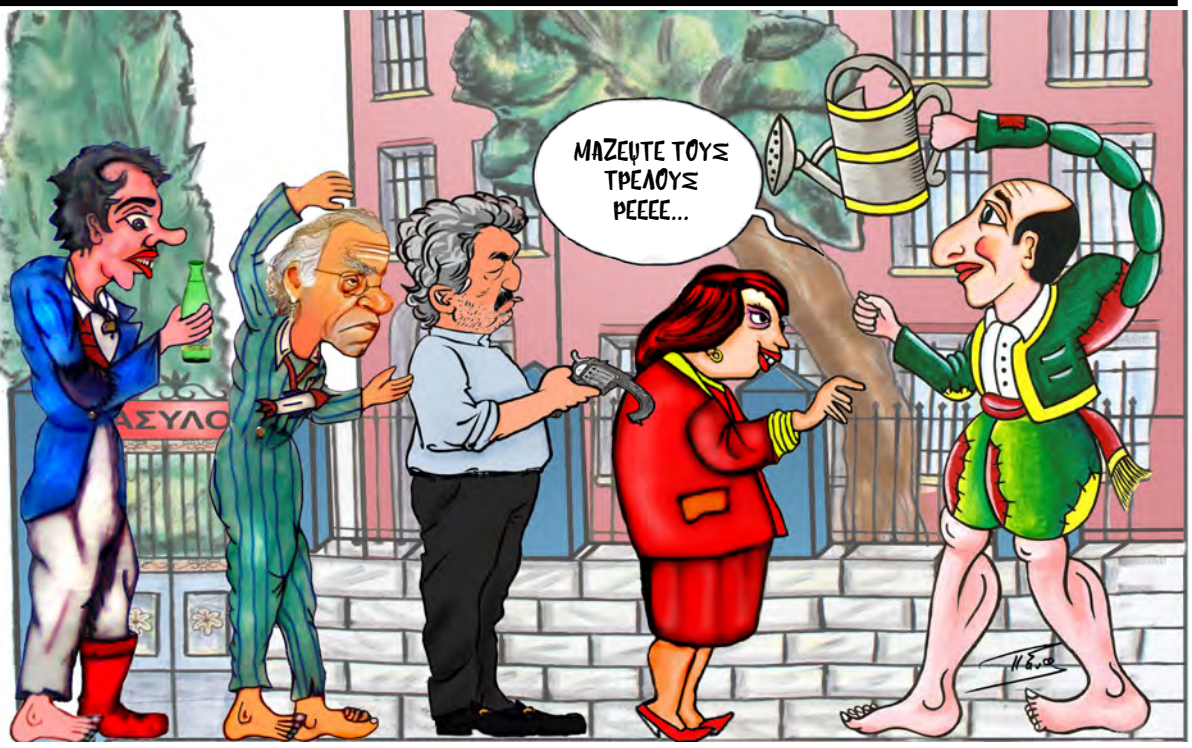

Το Δ.Σ. και το Κ.Σ. του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, σε κοινή συνεδρίασή του, ασχολήθηκε με τρέχοντα θέματα και με την υλοποίηση των αποφάσεων της πρόσφατης Γ.Σ. της 24ης Νοεμβρίου 2018.

1) ΣΥΝΘΕΣΗ «ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΧΤΗ»:

Προκειμένου να συσταθεί η Επιτροπή Κρίσεως Καραγκιοζοπαίχτη, για να παρακολουθεί ενδιαφερόμενα μέλη, που αιτούνται την κρίση της, προτάθηκε και έγινε αποδεκτή αυτή να αποτελείται: από 2 μέλη του Δ.Σ. (Πάνος Καπετανίδης-Τάκης Κωστιδάκης). Από 2 μέλη του Κ.Σ. (Άγγελος Αλιμπέρτης-Αργύρης Αθανασίου). Από 4 μέλη εκτός Συμβουλίων: (Τάκης Βαμβακίδης-Μίμης Μάνος-Τάσος Κούζης-Λευτέρης Ξανθόπουλος). Σύνολο 8 μέλη. Οι απόντες θα θεωρούνται «τακτικά» και οι απόντες «αναπληρωματικά» μέλη.

2) Η πρώτη σύγκληση της «ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΧΤΗ» στις 26/2/19, αφού υπήρχε ένα αίτημα (**Αλέξανδρος Μελισσηνός**) και θα κληθούν να συμμετάσχουν, αν επιθυμούν, και όποια άλλα μέλη θελήσουν.

Χώρος παρουσίασης: Εργαστήριο Αθανασίου, Πλάτωνος 8, Μοσχάτο.

◆**ΛΟΓΩ ΑΠΟΚΡΕΩΝ** Θα ακολουθήσει **«ΓΛΕΝΤΙ ΡΕΦΕΝΕ»** με μεζέ και κρασί-προσφορά του Σωματείου και ό,τι φέρουν οι συμμετέχοντες. Θα λάβουν μέρος μουσικοί-μέλη και φίλοι του Σωματείου.

3) ΗΜΕΡΙΔΑ:

Υλοποιώντας την απόφαση της πρόσφατης Γενικής συνέλευσης της 24/11/18, «Το Θέατρο Σκιών στην Εκπαίδευση», το Δ.Σ. και το Κ.Σ. αποφάσισε:

Ημερομηνία διεξαγωγής: ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ: **Κυριακή 14 Απριλίου 2019** (Αν προλαβαίνουμε)

Προτεινόμενος χώρος: Αμφιθέατρο του Υπουργείου Πολιτισμού (Μπουμπουλίνας 20-22). Προτεινόμενοι φορείς για συνεργασία: • Υπουργείο Πολιτισμού-Αθλητισμού, Τμήμα Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς & Διαπολιτισμικών Θεμάτων, Δ/νση Νεώτερου Πολιτιστικού Αποθέματος & Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς. • Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. • ΔΟΕ (Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος).• ΟΛΜΕ (Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης).

• ΟΙΕΛΕ (Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδος). • Κατά τόπους διευθύνσεις εκπαίδευσης Αττικής ή και επαρχίας. • Κατάλογος συγκεκριμένων εκπαιδευτικών.

• Εύρεση χορηγού Αφίσας. Φιλοτέχνηση και τρόπος προώθησης και ανάρτησης στα γραφεία Δημοτικών Σχολείων. • Ένταξη στη συνδιοργάνωση-συμμετοχή Φοιτητικών Συλλόγων.

• Προτεινόμενοι από τη μεριά του Σωματείου εισηγητές.

Από μεριάς Σωματείου, να επικεντρωθούμε:

Α) Προσπάθεια ένταξης μιας παράστασης το χρόνο στα σχολεία της χώρας.

Β) Θέμα UNESCO: Αναγνώριση ως Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά της Ελλάδας (πού βρίσκεται το θέμα).

Γ) Να προσπαθήσουμε να ανατρέψουμε τα προσφάτως αναγραφόμενα σε εγκύκλιο του Υπουργείου περί μπούλινγκ-Ρατσισμού (Μορφονιός-Πεπόνιας κλπ.).

Δ) Να βρεθούν τρόποι προώθησης της «Παγκόσμιας Μέρας Θεάτρου Σκιών» (τρόποι παγκόσμιας προώθησης του Παγκόσμιου Εορτασμού).

4) ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ:

α) Ημερομηνίες και χώροι παράστασης.
Πιθανές ημερομηνίες:

Α) Κυριακή 17 Μάρτη-OSCAR Κάτω Πατήσια
Β) Κυριακή 24 Μάρτη (Αναζητείται χώρος)

Εγκρίθηκαν οι συμμετοχές ύστερα από ανοιχτή πρόσκληση «**ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ**»:
α) **Αλέξανδρος Μελισσηνός**, *από 16 Δεκ. 2018, 4:21 μ.μ.*.
β) **Νίκος Μπαρμπούτης,** *από 21 Ιαν. 2019, 10:52 μ.μ.*.

5) 8ο Φεστιβάλ Καραγκιόζη Νέας Ιωνίας:

Από Τρίτη 18 Ιούνη (την επομένη του Αγίου Πνεύματος), μέχρι Κυριακή 23 Ιούνη (εξαήμερο).

6) 200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821:

Τέλος, αποφασίστηκε να ξεκινήσουν οι προσπάθειες και να γίνουν όλες οι απαιτούμενες ενέργειες για το γιορτασμό των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821 και να αναδείξουμε τον Καραγκιόζη μας στο κέντρο των γιορτασμών, μια που είναι από τα μοναδικά είδη θεάματος που ασχολήθηκε με την ηρωική περίοδο της επανάστασης και ανέδειξε τους ήρωες του ’21 σε χρόνια δύσκολα, όταν τα βιβλία στην πατρίδα μας ήταν λιγοστά, λιγοστοί και όσοι γνώριζαν ανάγνωση και γραφή.

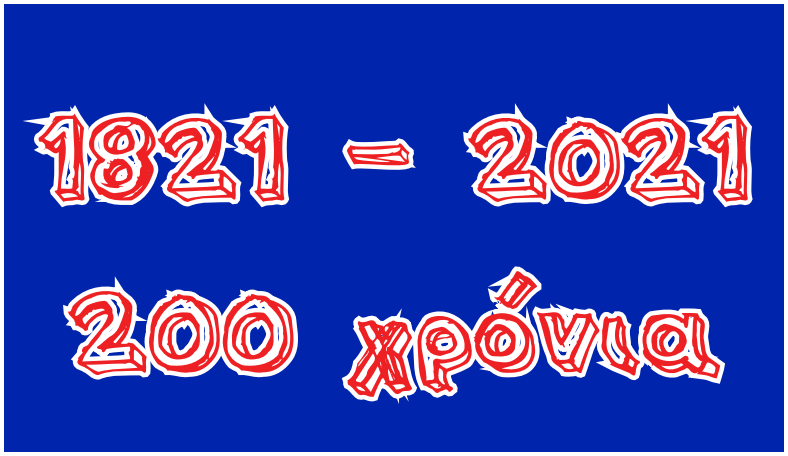

Την Τρίτη 26 Φεβρουαρίου, ώρα 7 το απόγευμα, στο θέατρο του «Εργαστηρίου Αθανασίου» (Πλάτωνος 7 Μοσχάτο), μαζεύτηκαν μέλη του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών καθώς και φίλοι του Καραγκιόζη.

Μαζί και η «Επιτροπή Κρίσεως Καραγκιοζοπαίχτη» αποτελούμενη από τον Πρόεδρο του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών κ. **Πάνο Καπετανίδη**, τον Γενικό Γραμματέα κ. **Τάκη Κωστιδάκη**, τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή της Εθνικής Σκηνής Θεάτρου Σκιών κ. **Άγγελο Αλιμπέρτη**, τον Καλλιτεχνικό Σύμβουλο και οικοδεσπότη κ. **Αργύρη Αθανασίου** και τα μέλη: **Τάσο Κούζη** (Φιλόλογο-Καλλιτέχνη Θ. Σκιών) και **Τάκη Βαμβακίδη** (Ηθοποιό), που ήρθε πλήρως απαλλαγμένος από το… «μπαστούνι» που τον ανάγκασε να κρατάει η πρόσφατη επέμβαση στον μηνίσκο.

Όλοι μαζευτήκαμε για να δούμε τον **Αλέξανδρο Μελισσηνό, τον Δημήτρη Μπότση, τον Μιχάλη Θεοδωρόπουλο και τον Τάσο Δουρμούσογλου,** που αποφάσισαν να δοκιμάσουν την αξιοσύνη τους, για να αποκτήσουν την ***«ιδιότητα του Καραγκιοζοπαίχτη»***, σύμφωνα με το τυπικό του καταστατικού του Σωματείου μας και κατόπιν να περάσουμε μια όμορφη αποκριάτικη βραδιά.

Οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες, έχουν δοκιμάσει τις ικανότητές τους στον μπερντέ και δημιούργησαν ένα θερμό κλίμα στους παρευρισκόμενους θεατές, αυτή την κρύα νύχτα του χειμώνα.

Ήδη άρχισαν τα κεράσματα και οι παρευρισκόμενοι μαζί με το κέφι που μετέδωσαν οι συμμετάσχοντες στις «εξετάσεις» απολάμβαναν ταυτόχρονα και την ζωντανή λαϊκή ορχήστρα που έπαιρνε μέρος, αποτελούμενη από τους: **Αλκαίο Σουγιούλ Μπουζούκι και τραγούδι, Γιάννη Δάφνο Μπουζούκι & Μπαγλαμά και Δημήτρη Μπασιώτη Κιθάρα.**

Στη συνέχεια, ακολούθησε αποκριάτικο **«ΓΛΕΝΤΙ ΡΕΦΕΝΕ»,** όπου τα μέλη και οι φίλοι του Πανελλήνιου Σωματείου Θεάτρου Σκιών τραγούδησαν και γλέντησαν, συνοδεία λαϊκών οργανοπαιχτών, μελών και φίλων του Σωματείου.

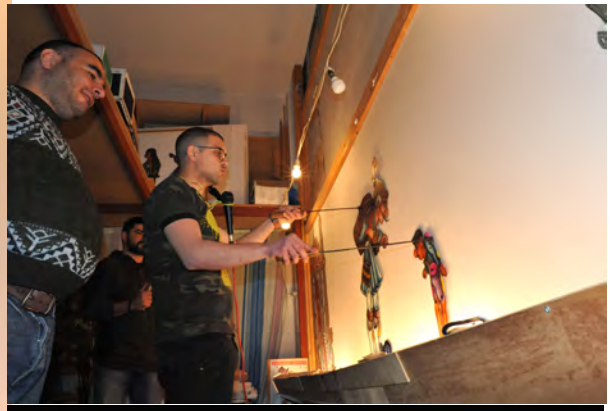

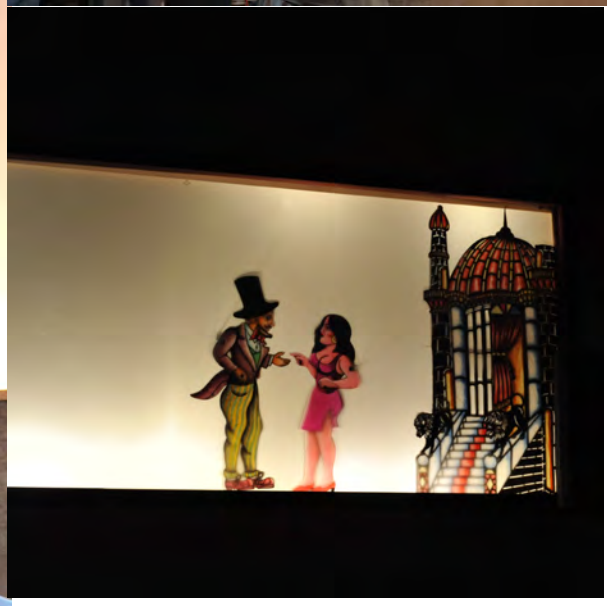

Το Σωματείο κέρασε «τα πρώτα» (μεζεδάκια και κρασί) Στα «δεύτερα» συνεισέφεραν οι περισσότεροι. Τελικά περάσαμε πάλι καλά την ***«Τσικνο-Τρίτη»*** 26/2/19.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:
Βασίλης Καρετανίδης

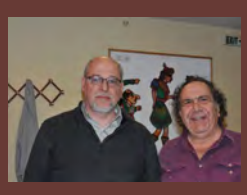

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:
Βασίλης Καπετανίδης

Οι τελευταίοι